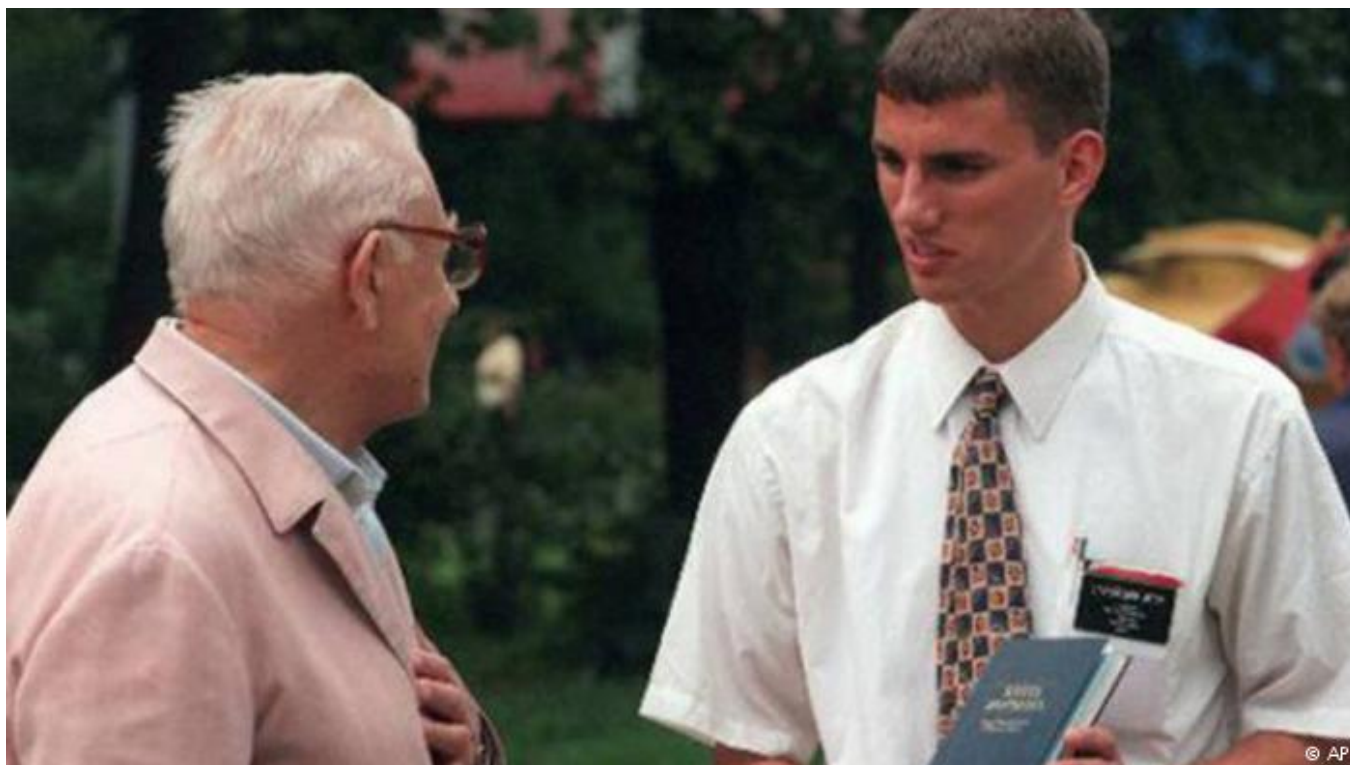

01.06.2013 г. / 21:54:46

Родолубие

КОЙ КРАДЕ НАШИТЕ ДУШИ? III - та част - Мормони

Мормон мисионер в действие. Фасада на мормонски храм

И при тази секта, както и при другите лъжеучения и лъжерелигии се говори за контактуване с отвъдното, за откровения от "ангели" (които са всъщност бесове). И тук се извращава учението на Православната ни църква, чрез принизяване и открити гаври със същността на Бога Отец, Христос и Богородица.

Интересното при мормоните е, че те удивително много се приближават до сатанинските догми на масонството и ционизма и не случайно стават част от тях ("ангела" който им говори е един и същ).

Общи моменти са идеите за някакво поколение на Иисус, материализирането на духове, множество от "богове и богини", братство на Луцифер и Христос и всякаква друга дяволска мерзост.

Цитираме основни фрагменти от статията:

...“Всъщност това е полуезическо учение, облечено в тогата на християнството. Мормоните признават Библията, но за главен източник на своята вяра смятат "Книга на Мормон", написана от Джоузеф Смит в 30-те години на 19-о столетие.” ...

...“В своята книга "Скъпоценната перла" (The Pearl of Great Price) Смит разказва, че в първото му видение в 1820 година се явили двама вестоносци ("Бог Отец и Бог Син")” ...

...“Четири години по-късно Смит бил посетен от "небесно" същество, назоваващо се Морони, което му казало за някакви златни скрижали, заровени под недалечен хълм, в които той ще намери "пълнотата на вечното евангелие”...

..“В 1842 година Дж. Смит заедно с немалка група привърженици (повече от двеста души) встъпил в масонството. От този момент много чисто масонски ритуали и ритуални предмети влезли в мормонското "богослужение", извършвано тайно от външните хора в техните храмове.” ...

...“След издаването на книгата, както описват

мормоните, на Смит многократно се явявали ангели. Така например само за периода между 1831 и 1844 година ангелите идвали при него 135 пъти, за да предадат послания от "Бога"...

..."един от неговите помощници, Джен Бенет, изобличил смело в местния вестник лъжливостта и развратността му. За отмъщение привържениците на Смит по негова заповед опожарили печатницата, където била напечатана статията на Бенет. Тогава се намесили властите на щата Илинойс и Смит заедно със своя брат били заключени в затвора в Carthage."...

..." Такъв бил животът на основателя на мормонството, осеян с авантюристични издирвания на съкровища, с окултни видения, плагиатства, самохвалство и лъжесвидетелство, с многоженство и допускане на разбойничества и буйства."...

..."Отчитайки всичко това, трябва да си спомним думите на Спасителя по повод на такива лъжепророци: *"...по плодовете им ще ги познаете"* (Мат. 7:16)."...

..." В качеството си на "пророк и вожд" Дж. Смит бил сменен от Брайам Йънг, който намерил изход от скандалната репутация на сектата в нейното преместване към Голямото солено езеро в щата Юта. Йънг, както и неговите приемници продължавали да получават "откровения" от духове, които попълнили и "обогатили" мормонското учение. Той имал около тридесет жени и ръководел сектата с диктаторски методи.

В 1875 година, желаейки да се избави от нежелани преселници, Йънг поръчал на Джон Ли да ги изтреби. Това ужасно престъпление, в което загинали 137 души,

попаднало в историята под името "клането на горната ливада". Изпълнителят на това избиване на невинни хора Джон Ли бил съден и наказан в 1877 година, а Ъънг, който умрял в същата година, избегнал наказанието."...

..." Възникването и съдържанието на "Книга на Мормон" поражда голямо недоумение... "преводът" на книгата се провеждал по доста съмнителен начин. Дж. Смит слагал "магическия камък" в своята шапка, покривал с нея лицето си и "четял" оригинала. Една от жените му, Емма Хейл, разказва за това: "Аз пишех ден след ден...Той седеше, забил лице в шапката, където лежеше камъкът, и ми диктуваше часове наред."...

..." Но най-главният проблем за мормоните, който те се стараят да заобиколят, е в археологията и генетиката. Всички споменати в "Книга на Мормон" градове, лица, животни, тъкани, метали, войни, царе, места не намират археологическо потвърждение. Съвременната наука няма сведения за някакво място на миграция на древни евреи в Америка или за това, че местното население е познавало християнството и Библията преди идването на Христофор Колумб."...

..." Не са открити абсолютно никакви археологически и биологически данни, които дори с намек да потвърждават правдивостта на описаните от Смит събития. Затова пък е установен фактът за окултния метод на "превода" и това, че много в него, както и в други писания на мормонския "пророк", е било продиктувано от "духове"..."

..." Още апостол Йоан Богослов предпазвал вярващите от всякакви духове: *"Възлюбени, не на всеки дух*

вярвайте, а изпитвайте духовете, дали са от Бога..." (1Иоан 4:1). За да се установи личността на духа, трябва да бъде запитан признава ли, че Иисус Христос е истински Син Божий и Творец на света, равен на Бог Отец, станал човек, за да спаси света от властта на дявола. Падналите духове никога не могат да признаят това. И действително духовете, явили се на Смит, му внушили, че Христос е едно от божествата, т. е. е творение, а не Творец"...

..." Така например техният "бог вседържател" уж имал жена, която му родила "деца". Името на "жената" никъде не се упоменава, защото това е тайна; децата са - Иисус Христос, Луцифер и ние с вас. "Отецът", както смятат мормоните, живее в центъра на света (celestial) в близост до планетата Колоб, има физическо тяло и е човекообразен. "Децата" отначало имали само невидими, духовни тела (видимите физически тела те получили по-късно).

Всичко това у мормоните се нарича "нашият предземен живот". Оказва се, че заедно с Господ, Творец на небето и земята, съществуват и неопределено количество всякакви богове и богини"...

..." Основателят на сектата Джоузеф Смит твърди:

"Аз искам открито да ви заявя, че винаги и на всички събрания, където съм проповядвал за същността на Божеството, това е било проповед за множеството богове."

Милтон Хънтър (Milton R. Hunter), член на Първия съвет на седемдесетте старци, учел:

"Сам Бог, нашият общ Отец... бил някога човек както

всички нас, а след това станал Бог... Той се усъвършенствал и развивал, докато достигнал до състоянието на божество... И всички ние трябва да се научим как да станем богове."...

..." Някои не без основание изказват предположението, че самото учение за раждащите се деца божества било измислено именно за оправдание на многоженството на "пророците" и "светците" от мормонската религия"...

..." При това еретическо разбиране на библейските събития се достига до абсурдното твърдение, че Дева Мария освен че имала физическа близост с "Елохим", но и живяла със своя мъж Иосиф и не била дева. Някои от мормоните дори дръзват да наричат Христос свой "по-голям брат"....

..." Опитвайки се да оправдаят многоженството, мормоните учат, че Иисус бил женен в Кана Галилейска и имал множество други жени, сред тях били Марта и Мария (сестрите на Лазар), от които му се родили деца. Разбира се, в Свещеното Писание няма нищо подобно"...

..." Целта на живота си мормоните откриват в това да станат богове."...

..." Учението на мормоните за предсъществуването на човешките души, за тяхното безконечно развитие и превръщането им в богове, снабдени с физически тела, е свършено чуждо на християнството."...

..." Отказвайки се от многоженството, съвременните мормони пренесли целия патос върху брака и раждането на деца, което произтича пряко от учението им за материализирането на духовете"...

..."За мормонството е характерно пълното неприемане

на историческото християнство и Православната Църква с нейната двухилядолетна история”...

...”Като се възползват от наивността на хората, израснали в условията на войнстващо безбожие, мормоните започват да изпращат своите мисионери в страните от Източна Европа.

За да защити себе си и своето семейство от натиска на мормонството и другите секти, православният човек трябва добре да изучи своята Православна вяра, Свещеното Писание, както и да почувства онази велика духовна сила, която идва от църковните тайнства, Светото Причастие и от богослуженията на Православната Църква”...

СЛЕДВА ПЪЛНИЯ ТЕКСТ НА СТАТИЯТА

Въпреки че мормоните се смятат за християни, често и с възторг говорят за Христос, ползват се широко от християнската терминология, тяхното учение е отишло толкова далече от апостолската вяра, че трябва да бъде считано за нова религия. Всъщност това е полуезическо учение, облечено в тогата на християнството. Мормоните признават Библията, но за главен източник на своята вяра смятат "Книга на Мормон", написана от Джоузеф Смит в 30-те години на 19-о столетие.

С тази брошура ние ще запознаем читателя с историческите корени на мормонството, с личността на основателя му Джоузеф Смит и с безсмислиците в неговата "Книга на Мормон", а също и ще открием антихристиянските страни на учението му.

Своя основател Джоузеф Смит мормоните почитат като пророк и свети мъченик. Детайлното и обективно

запознаване с неговия живот, с характера и постъпките му обаче разкрива много неща, които последователите му не биха искали да знаят.

Още в младостта си той се проявил като суеверен юноша, постоянно търсещ скрити съкровища с помощта на магически пръчки и кристали. Интересът си към окултизма почерпил от своята майка. В 1826 година в Bainridge, щата Ню Йорк, той бил арестуван, съден и признат за виновен за гадания. За откриването на съкровища и за познаване тайните на битието Смит се ползвал от магически кристали, сред които особено вярвал на "талисмана на Юпитер".

Анормалните черти от личността му се проявявали в ясновидство, което Смит в старанието си да развива все повече и повече изместило на периферията неговия разум. Той загубил ясността на съзнанието си и границата между реалния и въображаемия свят у него почти напълно изчезнала.

В своята книга "Скъпоценната перла" (The Pearl of Great Price) Смит разказва, че в първото му видение в 1820 година се явили двама вестоносци ("Бог Отец и Бог Син") и обяснили, че всички съществуващи църкви се заблуждават и той не трябва да постъпва в нито една от тях, но че "в бъдеще ще му бъде открито пълното евангелско учение".

Четири години по-късно Смит бил посетен от "небесно" същество, назоваващо се Морони, което му казало за някакви златни скрижали, заровени под недалечен хълм, в които той ще намери "пълнотата на вечното евангелие". То уж било записано на древен език и на Смит се предоставяла "височайшата чест да преведе

скрижалите и да стане в ръцете на Господа оръдие за възстановяване на евангелието и за възраждане на църквата". Морони предупреждавал също, че под скрижалите ще открие "два кристала в сребърната рамка на нагръдника: това са Урим и Тумим на древноеврейския първосвещеник, които подобно на магически очила ще позволят да се преведе текстът на скрижалите".

В 1830 година Смит публикувал своя първи превод под заглавието "Книга на Мормон" и се провъзгласил за "пророк на последните дни". Около него започнали да се събират последователи.

След издаването на книгата, както описват мормоните, на Смит многократно се явявали ангели. Така например само за периода между 1831 и 1844 година ангелите идвали при него 135 пъти, за да предадат послания от "Бога".

Тези видения и "откровения" съставили втората книга на мормоните "Доктрина и завети" (Doctrine and Covenants), съдържаща основите на мормонската религия.

В 1842 година Дж. Смит заедно с немалка група привърженици (повече от двеста души) встъпил в масонството. От този момент много чисто масонски ритуали и ритуални предмети влезли в мормонското "богослужение", извършвано тайно от външните хора в техните храмове.

Заедно със закрепването и разрастването на мормонството в Нову растяла и неприязънта към Д. Смит - за агресивните методи при разпространяване на сектата и най-вече за насаждането на многоженство.

Тази неприязън се засилила особено много, след като един от неговите помощници, Джен Бенет, изобличил смело в местния вестник лъжливостта и развратността му. За отмъщение привържениците на Смит по негова заповед опожарили печатницата, където била напечатана статията на Бенет. Тогава се намесили властите на щата Илинойс и Смит заедно със своя брат били заключени в затвора в Carthage. При все това страстите не утихнали. През юни 1844 година разярената тълпа нахлула в затвора и убила Смит и брат му.

Такъв бил животът на основателя на мормонството, осеян с авантюристични издирвания на съкровища, с окултни видения, плагиатства, самохвалство и лъжесвидетелство, с многоженство и допускане на разбойничества и буйства. Трябва да се отбележи, че сред множеството съхранени документи, отнасящи се до личността и постъпките на Дж. Смит, подписани от хора, които лично са го познавали, няма нито едно похвално или одобрително мнение - напротив, всички го разобличават. Отчитайки всичко това, трябва да си спомним думите на Спасителя по повод на такива лъжепророци: *"...по плодовете им ще ги познаете"* (Мат. 7:16).

В качеството си на "пророк и вожд" Дж. Смит бил сменен от Брайам Йънг, който намерил изход от скандалната репутация на сектата в нейното преместване към Голямото солено езеро в щата Юта. Йънг, както и неговите приемници продължавали да получават "откровения" от духове, които попълнили и "обогатили" мормонското учение. Той имал около тридесет жени и ръководел сектата с диктаторски

методи.

В 1875 година, желаейки да се избави от нежелани преселници, Йънг поръчал на Джон Ли да ги изтреби. Това ужасно престъпление, в което загинали 137 души, попаднало в историята под името "клането на горната ливада". Изпълнителят на това избиване на невинни хора Джон Ли бил съден и наказан в 1877 година, а Йънг, който умрял в същата година, избегнал наказанието.

Въведението към "Книга на Мормон", в което се говори за явяването пред Дж. Смит на "Бог Отец" и на "Иисус Христос", има няколко варианта в изложението на самия Джоузеф. Любопитно е, че всички варианти се отличават във важни детайли от официалния - например в количеството лица, явили се на Смит.

Възникването и съдържанието на "Книга на Мормон" поражда голямо недоумение. Първо, самият оригинал на книгата, написан на златни плочи, не е виждан от никого и очевидно никога не е съществувал (три лица, подписали някога заявление, че са виждали тези плочи, след това признали, че са излъгали). Второ, според твърденията на Смит плочите били написани на "реформиран" египетски език, който не е известен на науката. Трето, "преводът" на книгата се провеждал по доста съмнителен начин. Дж. Смит слагал "магическия камък" в своята шапка, покривал с нея лицето си и "четял" оригинала. Една от жените му, Емма Хейл, разказва за това: "Аз пишех ден след ден...Той седеше, забил лице в шапката, където лежеше камъкът, и ми диктуваше часове наред."

Във времето, когато правилността на превода в

Библията се потвърждава от цяла армия езиковеди и библеисти, правилността на "Книга на Мормон", която Дж. Смит представя за богооткровена, е невъзможно да се установи, защото не съществуват нито оригиналните златни плочи, нито следите на някакъв "реформиран египетски език". Освен това възниква въпросът: Ако "Книга на Мормон" има двехилядна давност, то как са могли да попаднат в нея богословски, социални и политически теми, характерни именно за американското общество в началото на XIX век?

Но най-главният проблем за мормоните, който те се стараят да заобиколят, е в археологията и генетиката. Всички споменати в "Книга на Мормон" градове, лица, животни, тъкани, метали, войни, царе, места не намират археологическо потвърждение. Съвременната наука няма сведения за някакво място на миграция на древни евреи в Америка или за това, че местното население е познавало християнството и Библията преди идването на Христофор Колумб. Поначало "Книга на Мормон" страдала от редица очевидни нелепости и противоречия, които били "изчистени" в нейните следващи преиздания. С една дума, не съществуват нито градовете, нито хората, нито народите, споменати в "Книга на Мормон", и няма нито златни плочи, нито следа от оригиналния език на книгата. Не са открити абсолютно никакви археологически и биологически данни, които дори с намек да потвърждават правдивостта на описаните от Смит събития. Затова пък е установен фактът за окултния метод на "превода" и това, че много в него, както и в други писания на мормонския "пророк", е било продиктувано от "духове".

Още апостол Йоан Богослов предпазвал вярващите от

всякакви духове: *"Възлюбени, не на всеки дух вярвайте, а изпитвайте духовете, дали са от Бога..."* (1Иоан 4:1). За да се установи личността на духа, трябва да бъде запитан признава ли, че Иисус Христос е истински Син Божий и Творец на света, равен на Бог Отец, станал човек, за да спаси света от властта на дявола. Падналите духове никога не могат да признаят това. И действително духовете, явили се на Смит, му внушили, че Христос е едно от божествата, т. е. е творение, а не Творец. Освен това дух от Господа никога не би предлагал съществуващата Христова Църква да бъде заменена с нова, мормонска - тази Църква, за която Господ е казал: *"Ще съградя Църквата Си, и портите адави няма да ѝ надделеят"*, и която се явява *"стълб и крепило на истината"* (Мат. 16:18; 1Тим. 3:15).

И така "Книга на Мормон" е жалка пародия на Писанието и мормоните дълбоко се заблуждават, като я приемат за боговдъхновена и я приравняват с авторитета на Библията.

Лъжеученията на мормоните

В своите книги Джоузеф Смит и неговите приемници се ползват от християнски понятия и библейска терминология, но влагат в тях друг смисъл, създавайки по този начин ново, нехристиянско учение. Ето някои от най-явните изопачения на християнството:

За Бога

В първата точка на "символа на вярата" на мормоните четем: "Ние вярваме във Вечния Бог Отец, в Неговия Син Иисус Христос и в Светия Дух" - като че звучи правилно. При по-внимателно изучаване на източниците на тяхното учение обаче се оказва, че думите "Бог Отец"

те възприемат буквално, биологически. Така например техният "бог вседържател" уж имал жена, която му родила "деца". Името на "жената" никъде не се упоменава, защото това е тайна; децата са - Иисус Христос, Луцифер и ние с вас. "Отецът", както смятат мормоните, живее в центъра на света (celestial) в близост до планетата Колоб, има физическо тяло и е човекообразен. "Децата" отначало имали само невидими, духовни тела (видимите физически тела те получили по-късно).

Всичко това у мормоните се нарича "нашият предземен живот". Оказва се, че заедно с Господ, Творец на небето и земята, съществуват и неопределено количество всякакви богове и богини. Това мормонско множество богове е предвождано от "Елохим", упоменат в старозаветното Писание - според мормоните "бог на Земята", имащ тяло, подобно на нашето.

Основателят на сектата Джоузеф Смит твърди:

"Аз искам открито да ви заявя, че винаги и на всички събрания, където съм проповядвал за същността на Божеството, това е било проповед за множеството богове."

Милтон Хънтър (Milton R. Hunter), член на Първия съвет на седемдесетте старци, учел:

"Сам Бог, нашият общ Отец... бил някога човек както всички нас, а след това станал Бог... Той се усъвършенствал и развивал, докато достигнал до състоянието на божество... И всички ние трябва да се научим как да станем богове."

В книгата "Доктрина на мормоните" техният водещ

"богослов" В. McConcie пише:

"Съществуват трима богове - Отец, Син и Свети Дух... Ние се покланяме на тези трима богове. Но освен тях съществуват безчислено количество други свещени личности, идващи от безрбойните светове, които са достигнали прослава и затова също са станали богове... Това учение за множеството богове е толкова всеобхватно и славно, че пленява всяко въображение... И всеки, който достигне до прослава, ще стане Бог."

Трябва да се отбележи, че подобни идеи за божества, управляващи различни светове, са характерни за окултизма. Съвършено ясно е, че мормонското учение за развиващите се и усъвършенстващи се богове, получили тела, е напълно чуждо на християнството, богохулно и оскърбително за здравия смисъл. Християнството винаги различава строго вечната, безконечна, всесъвършена и недостъпна за разбиране Божия природа от създадената и ограничена природа на другите същества - ангели, хора, животни и т.н. Не трябва да се бърка Твореца с творението! Някои не без основание изказват предположението, че самото учение за раждащите се деца божества било измислено именно за оправдание на многоженството на "пророците" и "светците" от мормонската религия.

За Христос

За мормоните Той не е уникален. Иисус е едва един от множеството богове (при това не особено значим), Който със своите лични заслуги достигнал до божествена праведност. Според един от идеолозите на мормонството: "Христос е спасено същество". Той уж бил роден брат на Луцифер (Сатаната). Последният се

оказал непослушен син на "Елохим", същия, който родил и Иисус. Христос се явява едва първият сред безчисленото множество други духове. Той бил роден уж чрез физическото съвокупление на "Отца" (Адам - Елохим) с Мария.

При това еретическо разбиране на библейските събития се достига до абсурдното твърдение, че Дева Мария освен че имала физическа близост с "Елохим", но и живяла със своя мъж Иосиф и не била дева. Някои от мормоните дори дръзват да наричат Христос свой "по-голям брат".

Опитвайки се да оправдаят многоженството, мормоните учат, че Иисус бил женен в Кана Галилейска и имал множество други жени, сред тях били Марта и Мария (сестрите на Лазар), от които му се родили деца. Разбира се, в Священото Писание няма нищо подобно.

Когато мисионерстват сред християни обаче, те поначало избягват тези специфични възгледи на своето учение и говорят за Христос с престорен възторг и благоговение. Възможно е дори много мормони да познават зле подробностите на своето учение и просто да повтарят общоприетите християнски истини, от които са отстъпили основателите на тяхната религия. В действителност мормонските "епископи" не преминават дори формално през богословско образование, а получават длъжността си благодарение на своите комерчески и организаторски способности.

Духове и хора, първороден грях и спасение

Мормоните признават необходимостта от кръщение, но считат за действително само своето, мормонското. Именно то обаче е недействително и лишено от

благодат, защото те отричат Пресветата Троица, в името на Която се извършва кръщението. Освен това допускат чудовищния обряд за кръщаване на мъртви - т.е. живият мормон може да се кръсти няколко пъти в чест на своите умрели предци. Мормоните оправдават това с довода, че в течение на целия период от апостолите до Дж. Смит светът лежал в тъмнина и никой нямал възможност да се спаси. Затова, за да спасят умрелите, мормоните кръщават със задна дата.

Целта на живота си мормоните откриват в това да станат богове. Брайам Йънг в своя "Дневник с поучения" пише: "Боговете съществуват и всеки трябва да се готви, за да стане един от тях." Подобна мисъл изказва и президентът на мормонската църква Лоренцо Сноу: "Някога Бог бил изцяло подобен на човека; и в бъдещето човекът може във всичко да стане подобен на Бога."

Учението на мормоните за предсъществуването на човешките души, за тяхното безконечно развитие и превръщането им в богове, снабдени с физически тела, е свършено чуждо на християнството.

Отношение към Писанието

За нас, християните, Свещеното Писание е Божие откровение. То има завършен вид в смисъл, че никакви други откровения и "видения" не могат да бъдат добавяни към него.

За мормоните нашата Библия е незавършен и не напълно убедителен източник на вярата. Те допускат четене на Евангелието за запознаване с живота и учението на Иисус Христос. За по-дълбоко запознаване с вярата обаче те дават преимущество на своите "свещени

писания": "Книга на Мормон", "Скъпоценната перла", "Доктрини и завети" и др. Освен това продължават да попълват учението си с все по-нови "откровения". Б. Йънг например твърди, че получил толкова много откровения, че "можел да пророчества с бързината на хрътка".

Проблемът за многоженството

От самото начало на своето възникване сектата на мормоните внесла в обществото голяма съблазън с откритото поощряване на многоженството. Смит твърдял, че същият "дух", който му връчил златните плочи, му заповядал да има няколко жени. Ако не се обзаведял с "множествена съпруга", го грозяла опасността да загуби апостолското звание и да получи вечна гибел. Стараейки се да се подчини на "духа", Смит придобил повече от двадесет жени. "Светите" му последователи гледали да не изостават от своя пророк и си взимали за жени не само неомъжени девойки и вдовици, но и посягали на честта на омъжени жени.

Отказвайки се от многоженството, съвременните мормони пренесли целия патос върху брака и раждането на деца, което произтича пряко от учението им за материализирането на духовете. Освен учението за многоженството, мормоните трябвало да подложат на ревизия и расовите си възгледи. Отначало те твърдели, че негрите са потомци на Каин и са недостойни за равенство с белите и за свещен сан. Но с нарастването на негърското движение за граждански права тази позиция се превърнала в тежко бреме и в 1978 година президентът на мормонското движение Спенсър Кимбал обявил, че въз основа на негово бивше откровение негрите можели да бъдат посвещавани в свещеници

наравно с белите.

Мормонската "църква"

За мормонството е характерно пълното неприемане на историческото християнство и Православната Църква с нейната двухилядолетна история. Изхождайки от първото откровение на Дж. Смит, че "всички религии се заблуждават", мормоните считат, че отстъплението от вярата станало непосредствено след смъртта на апостолите и че Църквата (ако не се смята американското ѝ разклонение сред индианците, задържало се 300 години по-дълго) изчезнала от лицето на земята чак до възраждането ѝ от Смит в XIX век. Джоузеф Смит твърдял, че "всички християнски пастири са деца на дявола... че те и техните последователи ще получат жребия на дявола и неговите бесове... И всички заедно ще загинат." Приемникът му Б. Йънг казвал, че всички християни са неверници. Следвайки примера на своите основатели, мормоните наричат вярващите християни "деца на дявола", а нашата вяра - "езическа нечестивост". Въобще за тях е много характерно едно крайно озлобено отношение към традиционното християнство. За истински вярващи, спасени и святи те признават само себе си.

Като почитат Дж. Смит за възстановител на църквата, мормоните го приравняват по авторитет с Иисус Христос. В своя храм в Солк Лейт Сити например на най-видно място наред с изображението на Иисус Христос виси и това на Джоузеф Смит.

Заклучение

И така учението на мормоните има окултен произход и противоречи на най-главните догмати на

християнството. При все това мормонските мисионери го представят за християнско и провеждат настъпателна проповед, ходейки от врата на врата по домовете, като примамват простодушните в мрежите на своя култ. В проповедта си те се концентрират върху социалния, "семеен" облик на мормонството, предлагайки психологическа стабилност и житейско благополучие.

Тяхната секта е построена върху жестока иерархия и се ръководи от "пророци" и "апостоли". В нея царят безмилостен авторитаризъм, потискане на личността и инакомислието, кръгове от многочислени посвещения и психологическа обработка. Редовите мормони не подозират за съществуването и до ден-дневен на "ангелите на смъртта", които изпълняват смъртни присъди над хората, неугодни на сектата.

Новообърнатият се задължава да бъде в постоянен контакт с мисионерите, да ходи на техните събрания и "богослужения". Хулейки Православната Църква, нейното учение, храмове и богослужения, Светите отци и свещенството, мормоните се опитват да оправдаят собствената си бездуховност.

Като се възползват от наивността на хората, израснали в условията на войнстващо безбожие, мормоните започват да изпращат своите мисионери в страните от Източна Европа.

За да защити себе си и своето семейство от натиска на мормонството и другите секти, православният човек трябва добре да изучи своята Православна вяра, Священното Писание, както и да почувства онази велика духовна сила, която идва от църковните тайнства, Светото Причастие и от богослуженията на

Православната Църква.

Библиография

- 1. Боа Кеннет, Cults, World Religion and You, Виттон, 1977.**
- 2. Jerald and Sandra Tanner, The Changing World of Mormonism, Moody Press, 1981.**
- 3. Алгемиссен Конрад, Christian sects.**
- 4. Walter Martin, The Maze of Mormonism, Santa Ana, CA, 1978.**
- 5. The Kingdom of the Cults, Bethany House Publishers, Minnesota, 1985.**
- 6. George A. Mather, Dictionary of Cults, Sects, Religions and the Occult, Zander Publishing House, Michigan, 1993.**
- 7. John Ankerberg and John Weldon, The Mormon Church, Harvest House Publishers, Oregon 1991; and Tanner, The Changing World of Mormonism, Chicago, IL, Moody Press, 1981.**
- 8. The Saints Herald, may 1988, p. 310.**
- 9. Joseph Fielding Smith, comp. Teachings of the Prophet, p. 370.**
- 10. Joseph Fielding Smith, "Doctrines of Salvation" compiled by Bruce R. McConkie, Bookcraft, Salt Lake City, Utah, 1954.**
- 11. The Gospel through the Ages, Salt Lake City, 1958.**

12. Bruce R. McConkie, Mormon Doctrine, p. 317.

13. Journal of Discourses, vol. 13, p. 308; Pratt, The Seer, Nov. 1853, vol. 1, no. 11, p.172.

14. Bruce R. McConcie, Doctrinal New Testament Commentary, Salt Lake City, 1977.

15. Doctrine of Covenants 93:21-23.

16. James Talmadge, A Study of Articles of Faith, 1974, p. 471.

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

**ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА
ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА
БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА**

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО